

-14296

kat.komp.

Mag. St. Dr.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0001669

F L O S

Vernantis Propaginis
Magnæ spei Adolefcens

I O A N N E S

De Málefzowá

GUMIENIECKI.

In Alma Vniuerfitate Cracouiení

Copiofè loquenti fapientiz intentus

Magnificorum Parentum fuorum.

VNICVM DELICIVM

Ferali Mortis Falci

Subitaneo cafu, intrá mefís temporá

SVBIECTVS.

et dum mortales eius exuuiæ

In Ecclefia Parochiali IASINIENSI.

TVMVLARENTVR.

et magno Parentum ac Confanguineorum cum dolore

Maiorum fuorum monumento

IMPONERENTVR.

Funebri elogio pofteræ memoriæ

et

M. ANDREA STANISLAW BVCHOWSKI

In Alma Vniuerfitate Cracouiení Philofophiæ Doctore

Collegij Nouoduorfciani Dialectices Professore

PRÆSENTATVS.

Anno M. DC. XC. Die 17. Augufti

*Optimè hoc fecerit
ersi b. red. e. f.*

C R A C O V I Æ

Typis Nicolai Alexandri Schedel Sacræ Regiæ Maiestatis Ord. Typogr.

JMatura mortalium rerum spes,
nunquam maiori doloris tormento,
singultus lacrymantium proritat;
quam dum insperatis irrumpt casibus.
Impatiens dolor hic & amaritudo,
etiam si Attico dulcore, aut mellito solatio temperetur,
tamen acerbo sensu illis obuenit;
quorum cor magis, quam oculos penetrat;
ut nullo penitus succo,
in speratae felicitatis vim, corrigi possit.
*Nullum ei pretium,
etiam ab opinione aestimata sufficit:
in suis solummodo tristitia delitescit latebris
nulli copiam, sui facere sustinens.*
Parum utiq; videntur ea, quae fortuna subministrat;
quod maior casus ille sit,
qui tum in urnam cadens;
pectora cordaq; premendo affligit,
tanto magis; cum minus speratur.
Ita quidem improba falx Libitinæ,
securissimis saepe se immiscet vicibus;
ut quos vitae innocentia regere aliquando possit,
illos vno tangat ictu feralt;
misceatq; multorum gaudia, in lamentabilem tristitiam.
*Sic neq; messis, latis semper gaudet horreis,
molestissimis saepius obnoxia tempestatibus,
agricolarum corda lancinans; spem illorum irritam facit.*
*Et quamvis rose cum spinis nos exhilarant,
cor tamen illud magis pungunt & lacerant
circa quod marcescunt.*
Dolorem nimirum partiri
in numeros possumus, sed non in modum.
Vel ideò;
quod aliis maneant impetus, alios cruciatus distendant.

Hanc

Hanc fatorum scenam vultumq; acerbum
Vobis moestissimis Parentibus

Magnifici ac Generosi,

S E B A S T I A N E

De Maleszowá

^{E T}
I V S T I N A

De Chrzonow

G V M I E N I E C C I I.

præsentat:

Vestrum solatium & vnica spes,

Academicæ Iuuentutis Flos,

IOANNES, Vnicus, illeq; dilectus Filius.

Qui Florem ætatis suæ in spinas funestâ metamorphosi transformauit.

*Ille spem Vestram hætenus, latioribus votis recreabat,
en ecce: vno ictu oculi, eandem de se quauis periodo beatam,*

clausit simul, & aperuit.

Magnus futuræ gloriæ surculus,

qui Patriam felicitate satiare debebat,

factus est dolorosa esuries:

cum ad satietatem dolorum, sitim extorquet fletibus;

tantam iniuriam temporis, compensare volens;

ut quem antea modico tempore dilexerant;

nunc in perpetuum d'leant.

Hoc lamentabile carmen,

inter amæna Cereris, canere minimè docti,

repetitis ad frontem genis,

etiamsi extra notitiam nominis essemus.

dolere ac mirari simul cogeremur.

non quidem; quòd prosperis aduersa soleant misceri,

sèd quod tam speciosam indolem,

immaturâ morte, sublatam admiremur.

Gemmis eloquentiæ facundus,

cum suaves edere fructus deberet,

in acerbum doloris cessit fructum.

Inter selectos, ad eruditionem Flores,

in AL.

in ALMA VNIVERSITATE CRACOVIENSI,

candore mentis & ingenii bonitate, præclarus,
dignus vt maturatus, odore suo totius Patriæ nares recrearet.

Sed eheu! præter spem, crudeli Morti,
in prædã cedere coactus est.

*Annos tredecim natus, omnem annorum numerum
à votis Patriæ obtinuit, ad quorum exitum,
tres reliquit dies, terno dolore memorandos.*

simulq; adiit æternitatem,
vt transfiguratam Christi faciem
beatificã visione intueatur.

iamq; lætitiæ plenus. (quod piè credimus) intuetur.
Vivet multorum famã & memoriã, qui apud multos
amorem studuit promereri.

*Illius oraculum maximum vitæ silentium est,
quòd Gentilitium G R I P H V M suum
multis antecessorum gestis gloriosum,*

*in mortaliũ animis, pro se,
dum gloriã volare fecisset,
fui nominis fecit Vocalem.*

Florebit ergo Literis, ac Patriæ,
in perennem recordationem.

Parentibus verò Mæstissimis,
pro gemmeis lacrymarum guttis,
cedet in vernantissimum Florem.

Nobilissimis tandem Regionis illius Incolis,
genuinis tanti luctus sociis
in doloris diminutionem;

*Cuius in florida etate virtutes niveas,
cedro, & Cælo dignas;*

Augusta Cæli Regia æternum victurã coronet Lauro.

Tum circa Studia mille susceptas sollicitudines;

Boni SVPERI præmiatrice beatã refundant Æternitate.

